

(123)

هو الله

ای دو کنیز عزیز الہی جناب آقا میرزا حبیب اللہ در نامہ خویش نام شما برده و خواہش نگارش نامہ کردہ چون ایشان صادق در قولند لہذا عبدالہاء بتحریر این ورقہ پرداختہ تا ذکرہ از شما نماید کہ سبب علو درجات و سمو مقاصد و انجذاب قلب و بشارت روح و فرح فؤاد گردد در این دور بدیع اماء رحمن باید ہر دم ہزار شکرانہ نمایند کہ ید عنایت نساء را از حضيض ذلت نجات دادہ و باوج عزت رجال رسانندہ ملاحظہ نمائید کہ چہ موهبتی است زیرا حزب نساء بدرجہئی در شرق ساقط بودند کہ در لسان عربی چون ذکرشانرا میخواستند اجلک اللہ نسوان میگفتند نظیر آن اجلک اللہ حمار میگفتند و در لسان ترکی حاشا حضور دن قاری در و در لسان فارسی در ذکر زن بلا نسبت میگفتند و تعبیر بضعیفہ مینمودند حال الحمد للہ در ظل عنایت مبارک نساء در نہایت احترامند پس ای دو کنیز عزیز الہی در مجامع نساء آہنگ شکرانہئی بملکوت ابہی بلند کنید کہ ذلیلان را عزیز فرمود و بیچارگان را عنایتی بی منتهی مبذول داشت و علیکما الہاء الابہی (ع ۴)